

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 729 alin. (4) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă*, inițiată de domnul deputat USR Silviu Dehelean împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 142/2020**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 729 alin. (4) din *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare* (în continuare, NCPC), cu o nouă ipoteză și anume ca indemnizațiile acordate salariaților în baza art. 52 alin. (1) lit. c) din *Legea 53/2003 privind Codul muncii* să nu poată fi urmărite decât pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

II. Propuneri și observații

1. NCPC constituie expresia unui efort susținut desfășurat pe parcursul mai multor ani, în vederea creării în materie civilă a unui cadru legislativ modern care să răspundă pe deplin imperativelor funcționării unei justiții moderne, adaptate așteptărilor sociale, precum și creșterii calității acestui serviciu public, reprezentând un punct de cotitură în reforma instituțiilor dreptului și a justiției din România, venind și în întâmpinarea cerințelor Comisiei Europene în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare.

Dispozițiile NCPC au urmărit să asigure accesul justițiabililor la mijloace și forme procedurale mai simple și accesibile și accelerarea procedurii, inclusiv în faza executării silite.

În egală măsură, NCPC a urmărit să pună accent pe dimensiunea preventivă a normelor sale, răspunzând și exigențelor de previzibilitate a procedurilor judiciare decurgând din *Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale* și, implicit, din cele statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Dată fiind preocuparea esențială de asigurare a celerității soluționării cauzelor, concomitent cu îmbunătățirea calității actului de justiție, soluțiile legislative consacrate de NCPC urmăresc să răspundă, atât în mod direct, cât și prin efectele preconizate, acestui imperativ, indiferent că este vorba despre resistemizarea etapelor procesului civil în așa fel încât să conducă la un dialog judiciar, în termeni clari și onești, de simplificare a formelor procedurale ori modificare a competenței materiale a instanțelor judecătorești, odată cu reșezarea sistemului căilor de atac sau, în fine, de măsuri de natură să ducă la responsabilizarea părților din proces.

NCPC a reformat și resistemizat substanțial materia executării silite, scopul noii reglementări procesual-civile în materie constând în executarea promptă și efectivă a titlurilor executorii obținute în cadrul procesului de fond ori, după caz, recunoscute ca atare de lege sau consfințite de instanța judecătorească, în condițiile respectării stricte a drepturilor procesuale ale părților, atât ale creditorului și debitorului, cât și ale oricărei alte persoane interesate.

2. În opinia noastră, examinarea dispozițiilor legale propuse prin inițiativa legislativă examinată necesită și recurgerea la o analiză sistematică, contextuală, neputându-se face abstracție de ansamblul reglementărilor privitoare la principiile fundamentale ale executării silite,

îndatoririle care revin executorului judecătoresc și garanțiile, remediile procedurale la dispoziția participanților la executarea silită:

- doctrina a relevat faptul că, potrivit art. 622 alin. (1) NCPC, obligațiile stabilite prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu se aduc la îndeplinire de bunăvoie, adică în mod spontan, din proprie inițiativă, iar în caz contrar, în mod forțat, prin executarea silită a veniturilor și bunurilor urmăribile ale debitorului, întrucât, pentru subiectul pasiv al raportului juridic, executarea prestației nu este o facultate sau o libertate, ci, dimpotrivă, o îndatorire juridică și această îndatorire, fiind obligatorie, trebuie îndeplinită, de îndată ce este exigibilă, în mod spontan, fără nicio interpelare sau acțiune din partea creditorului, ceea ce îl scutește pe debitor de consecințele negative ale unei executări silite, iar pe creditor de povara unei proceduri judiciare sau execuționale;

- executarea silită în întregul ei este guvernată, ca și prima etapă a procesului civil, de principiul legalității, efectuându-se cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate [art. 625 alin. (1) NCPC]. Așa fiind, executorul judecătoresc este ținut de respectarea principiului legalității pe tot parcursul executării silite;

- executorul judecătoresc este ținut să aibă rol activ în tot cursul executării silite. Astfel, potrivit dispozițiilor de principiu cuprinse la art. 627 alin. (1) NCPC, în tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților (ale creditorului, dar și ale debitorului) și ale altor persoane interesate;

- una dintre principalele îndatoriri care revin debitorului urmărit în cursul procedurii de executare silită are ca obiect furnizarea de lămuriri în scris în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea. Refuzul nejustificat al debitorului de a da lămuririle necesare, precum și darea cu rea credință de informații incomplete atrag răspunderea acestuia pentru toate prejudiciile cauzate, precum și aplicarea sancțiunii amenzii judiciare de la 100 lei la 1.000 lei;

- executorul judecătoresc, în virtutea îndatoririi sale de respectare a principiului legalității și a drepturilor părților, poate proceda la executarea silită asupra veniturilor și bunurilor urmăribile ale debitorului urmărit numai în măsura necesară pentru realizarea drepturilor creditorului (veniturile și bunurile debitorului pot fi supuse executării silite dacă, potrivit legii, sunt

urmăribile și numai în măsura necesară pentru realizarea drepturilor creditorilor;

- în tot cursul executării silite, sub supravegherea executorului judecătoresc, creditorul și debitorul pot conveni ca aceasta să se efectueze, în total sau în parte, numai asupra veniturilor bănești sau altor bunuri ale debitorului, ca vânzarea bunurilor supuse urmăririi să se facă prin bună învoială sau ca plata obligației să se facă în alt mod admis de lege; în doctrină s-a învederat că principiul disponibilității părților - expresie, în domeniul procesual, a autonomiei private (*in specie*, a libertății de a dispune de drepturile proprii; cf. art. 12 din noul Cod civil) - se manifestă nu numai în faza judecătii, ci și în aceea a executării silite, cum este și logic și firesc; s-a mai arătat că principalele înțelegeri dintre creditor și debitor pot purta asupra obiectului executării silite sau modalităților juridice de executare ori a modurilor de stingere a creanței [părțile pot conveni ca urmărirea silită să poarte doar asupra anumitor bunuri (venituri, alte bunuri incorporale, bunuri corporale mobile sau imobile), ca urmărirea să se facă prin poprire, prin vânzare directă, vânzare amiabilă sau vânzare la licitație pe anumite piețe sau la un anumit preț de pornire a licitației, după cum aceleași părți pot conveni diverse modalități de stingere a obligației (prin darea în plată a altor bunuri); de asemenea, părțile pot temporiza urmărirea silită, prin suspendarea acesteia, sau creditorul poate renunța la o parte din datorie, în schimbul plății imediate a acesteia în natură sau prin darea în plată;

- actele executorilor judecătorești sunt supuse, în condițiile legii, controlului instanțelor judecătorești competente. Nesocotirea de către executorul judecătoresc a reglementărilor privitoare la procedura de executare silită poate fi remediată pe căile procedurale puse la dispoziție de lege (cu titlu de exemplu: împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare; se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii - art. 712 alin. (1) NCPC; de asemenea, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale - art. 712 alin. (3) NCPC; în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, numai dacă legea nu prevede în

legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală pentru desființarea lui, inclusiv o acțiune de drept comun - art. 713 alin. (2) NCPC];

- precizăm și faptul că actualele cazuri de suspendare obligatorie a executării silite (hotărârea sau înscrisul care se execută nu este, potrivit legii, executoriu; înscrisul care se execută a fost declarat fals printr-o hotărâre judecătorească dată în prima instanță; debitorul face dovada cu înscris autentic că a obținut de la creditor o amânare ori, după caz, beneficiază de un termen de plată/recursul suspendă de drept executarea hotărârii în cauzele privitoare la desființarea de construcții, plantații sau a oricăror lucrări cu așezare fixă, precum și în cazurile anume prevăzute de lege) vizează împrejurări care prezintă o anumită gravitate ce pun în discuție însăși existența sau validitatea titlului executoriu, care atrag temporizarea procedurii de executare silită sau care prezintă riscul imposibilității întoarcerii executării. De aceea, o eventuală extindere a cazurilor de suspendare de drept fără plata unei cauțiuni, fără analiza jurisdicțională a temeiniciei motivelor care să întemeieze o asemenea măsură, ar fi de natură să nesocotească exigentele dreptului la un proces echitabil în termen rezonabil (optim și previzibil), în condițiile în care suspendarea executării silite intervine necondiționat, cu consecințele instituirii premiselor pentru exercitarea abuzivă a drepturilor procedurale și a cauzării, pe această cale, a unor daune creditorilor, ca urmare a întârzierii executării silite;

- activitatea executorilor judecătorești este supusă controlului profesional, iar, în condițiile legii, poate fi angajată răspunderea civilă sau de altă natură juridică a executorului judecătorec;

- NCPC consacră, în premieră, reglementări privind rolul statului în executarea silită, concretizând principiul dreptului la un proces echitabil, în termen optim și previzibil (rezonabil), în faza executării silite: statul este obligat să asigure, prin agenții săi, executarea în mod prompt și efectiv a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, iar, în caz de refuz, cei vătămăți au dreptul la repararea integrală a prejudiciului suferit; în doctrină s-a precizat că procesul civil fiind un cvasimonopol al statului, acesta are îndatorirea legală - expresie sau consecință directă a principiului dreptului la un proces echitabil - de a sprijini, prin agenții săi (procuror, jandarmi, poliție, organele fiscolei etc.), executarea în mod prompt și efectiv a oricărui titlu executoriu, fiind responsabil inclusiv pentru încălcarea de către executor a îndatoririlor sale legale în materie de executare silită; această obligație este una pozitivă, de rezultat, iar nu de mijloace sau de diligență, astfel încât, în caz de refuz sau când sprijinul ar fi formal, iar nu

efectiv, real, cei vătămați au dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat.

- nu în ultimul rând, amintim unele instrumente legislative particulare alternative, menite să faciliteze situația debitorilor aflați în dificultate financiară, cum ar fi: *Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite; Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice; Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori.*

3. Cu titlu de observație preliminară, menționăm că, având în vedere situația epidemiologică internațională determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 precum și necesitatea luării unor măsuri urgente, prin *Decretul Președintelui României nr. 195/2020* a fost instituită, pentru o perioadă de 30 de zile, starea de urgență pe teritoriul României, prelungită ulterior, pentru același interval de timp, prin *Decretul Președintelui României nr. 240/2020*.

În acest sens, arătăm că, ținând seama de caracterul fundamental al dreptului de acces la justiție, dar luând în considerare și efectele de ansamblu generate de instituirea stării de urgență pe teritoriul României, cu referire la desfășurarea procedurilor judiciare în materie civilă odată cu instituirea stării de urgență s-a stabilit că activitatea de judecată continuă în procesele de urgență deosebită.

Cu privire la materia executării silite, prin dispozițiile art. 42 alin. (2) din *Decretul nr. 195/2020* s-a stabilit, cu titlu general, că: "*(...) Activitatea de executare silită continuă numai în cazurile în care este posibilă respectarea regulilor de disciplină sanitară stabilite prin hotărârile Comitetului Național privind Situațiile Speciale de Urgență, în scopul ocrotirii drepturilor la viață și la integritate fizică ale participanților la executarea silită.*"

De asemenea, mai arătăm că, foarte recent, în contextul efectelor socio-economice și juridice generate de pandemia SARS-CoV-2, legiuitorul a instituit - prin dispoziții speciale - unele măsuri de temporizare a executărilor silite, aplicabile, cu caracter temporar, pe durata stării de urgență sau, în unele cazuri, chiar pentru o perioadă determinată expres de legiuitor și după încetarea acesteia, în unele domenii particulare ale executării silite, după cum urmează:

- art. VII din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare*

“ Art. VII

(3) Se suspendă sau nu încep măsurile de executare silită prin poprire a creanțelor bugetare, cu excepția executărilor silite care se aplică pentru recuperarea creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală. Măsurile de suspendare a executării silite prin poprire asupra sumelor urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești se aplică, prin efectul legii, de către instituțiile de credit sau terții popriți, fără alte formalități din partea organelor fiscale.

(4) Măsurile fiscale prevăzute la alin. (1) - (3) încetează în termen de 30 de zile de la încetarea stării de urgență.”

- art. XVII și XVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2020 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 și pentru stabilirea unor măsuri suplimentare de protecție socială.

"Art. XVII.

"(1) Pe perioada instituirii stării de urgență prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prin efectul legii, se suspendă sau nu încep procedurile de recuperare a debitelor și de executare silită, pentru toate drepturile de asistență socială.

(2) Măsurile de suspendare prevăzute la alin. (1) încetează în termen de 60 de zile de la data încetării situației de urgență.

Art. XVIII. (1) Pe perioada instituirii stării de urgență prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungită prin Decretul nr. 240/2020, se suspendă sau nu încep măsurile de executare silită prin poprire a creanțelor bugetare, fiscale și comerciale care se aplică asupra drepturilor lunare plătite prin casele teritoriale de pensii. Măsurile de suspendare a executării silite prin poprire asupra sumelor plătite de casele teritoriale de pensii se aplică, prin efectul legii, de către aceste instituții fără alte formalități din partea beneficiarilor acestor drepturi.

(2) Măsurile de suspendare prevăzute la alin. (1) încetează în termen de 60 de zile de la data încetării stării de urgență.

(3) Sumele reținute în luna aprilie 2020 se restituie odată cu plata drepturilor aferente lunii mai 2020, urmând a fi recuperate după termenul prevăzut la alin. (2)."

- art. XII din *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale*: “(4) Se suspendă sau nu încep măsurile de executare silită, prin somație și prin valorificarea bunurilor la licitație, a creanțelor bugetare, cu excepția executărilor silite care se aplică pentru recuperarea creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni”.

Cu referire în special la problematica urmăririi silite prin poprire a indemnizației de șomaj tehnic, aspect cu implicații semnificative asupra utilității și chiar a necesității susținerii în continuare a soluției propuse a fi instituite prin propunerea legislativă, arătăm că dispozițiile art. IV din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind măsuri de protecție socială determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2*, prevăd următoarele:

"Art. IV.

(1) Sumele reprezentând indemnizațiile prevăzute la art. XI alin. (1) și la art. XV alin. (1, (11), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, nu sunt supuse executării silite prin poprire pe durata acordării lor, indiferent de bugetul din care se suportă.

(2) Măsurile de suspendare prevăzute la alin. (1) încetează la 60 de zile de la data încetării stării de urgență.”.

Așa fiind, având în vedere cadrul normativ cu caracter temporar aplicabil indemnizației de șomaj tehnic, ca urmare a dispunerii, pe calea legiferării delegate, a unei astfel de măsuri în contextul pandemiei SARS-CoV-2, veniturile debitorului având această sursă nu vor putea fi urmărite silit prin poprire, indiferent de natura juridică a creanței. Totodată, deși norma în cauză, ținând cont de caracterul ei special, este de strictă aplicare și interpretare, cu privire la posibilitatea recurgerii și la alte modalități de executare silită decât poprirea trebuie reținut că, după cum am arătat mai sus, dispozițiile art. 63 alin. (9) din Decretul Președintelui României prevăd următoarele: *"(9) Activitatea de executare silită continuă numai în cazurile în care este posibilă respectarea regulilor de disciplină sanitară stabilite de autoritățile cu atribuții în domeniu (...)"*.

Prin urmare, apreciem că opțiunea legiuitorului delegat este de natură să ofere un răspuns adaptat contextului de ansamblu - generalizarea, pentru anumite sectoare ale economiei, a măsurii șomajului tehnic, ca urmare a regulilor de disciplină sanitară impuse de către autorități, șomaj de altfel temporar, generat de efectele pandemiei SARS-CoV-2, satisfăcând și imperativul adoptării unor măsuri cu caracter social și umanitar, având în vedere caracterul excepțional al unei asemenea situații.

Referitor la natura juridică a indemnizației acordate salariaților ca urmare a suspendării contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului, în situația întreruperii sau reducerii temporare a activității, fără încetarea raportului de muncă, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 53 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*), arătăm că aceasta rămâne în continuare un venit de natură salarială, chiar dacă, ținând seama de măsurile cu caracter economic și social adoptate în contextul pandemiei SARS-COV-2, aceasta este achitată în parte din bugetul asigurărilor sociale pentru șomaj, astfel cum prevăd dispozițiile art. XI și XV din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020* (astfel cum a fost modificat prin *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 32/2020*).

Așa fiind, indemnizația acordată salariaților în privința cărora s-a dispus măsura șomajului tehnic se încadrează în categoria „*altor sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia*”, putând fi, deci, urmărită în aceleași condiții ca și salariile, în limitele prevăzute de dispozițiile alin. (1), (2) și (3) ale art. 729 NCPC, măsură preconizată prin propunerea legislativă fiind, de fapt, o derogare de la aceste prevederi. Tot astfel, în doctrină s-a susținut, cu privire la dispozițiile art. 729 alin. (1) NCPC, că acestea așază pe același plan salariile cu alte venituri periodice realizate prin muncă și cu alte sume ce se plătesc debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia. Așadar, protecția socială a debitorului se întinde asupra tuturor drepturilor bănești ce se cuvin salariatului, fără a se aduce niciun fel de distincție în funcție de tipul contractului individual de muncă al debitorului, cu durată determinată sau nedeterminată, prin agent de muncă temporară, contract de muncă cu timp parțial sau muncă la domiciliu.

Cu privire la forma în vigoare a dispozițiilor art. 729 alin. (4) NCPC, în doctrină s-a afirmat că textul stabilește, astfel, printr-o enumerare limitativă, care sunt veniturile salariaților care se bucură de o insesizabilitate relativă, în înțelesul că aceste venituri nu pot fi urmărite decât de anumiți

creditori din întreținere și din despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin vătămări corporale sau prin moarte. Mai exact, este vorba despre venituri insesizabile total când este vorba de alți creditori decât cei susmenționați și insesizabile parțial când creditorii urmăritori își valorifică creanța de întreținere sau de despăgubiri pentru repararea pagubelor cauzate prin moarte sau vătămări corporale, deoarece și acești din urmă creditori pot urmări veniturile în discuție în limita a jumătate din cuantumul lor. Tot în acest context, arătăm că reglementarea procesual civilă de drept comun are deja în vedere ipoteza în care desfășurarea procedurilor de executare silită ar putea periclita în mod semnificativ situația economică a debitorului, ținând seama de faptul că acesta realizează, din muncă, venituri sub un anumit prag determinat. Așa fiind, de altfel cum s-a afirmat și în doctrină, o dispoziție specială de protecție socială este cea din art. 729 alin. (3) NCPC, care vizează veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorilor și sunt destinate mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie. Aceste venituri vor putea fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum (al salariului minim net pe economie).

Remarcăm că, dincolo de limita stabilită prin norma anterefertă veniturile din muncă ale debitorului pot fi urmărite indiferent de natura juridică a creanței.

Or, norma preconizată prin inițiativa legislativă analizată urmărește crearea unui regim juridic derogatoriu, constând în insesizabilitate totală pentru alte creanțe decât cele care au ca obiect obligații de întreținere, precum și cele care au ca obiect despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin vătămări corporale sau prin moarte, pentru o categorie de venituri - indemnizația acordată salariaților în privința cărora s-a dispus măsura șomajului tehnic - care, însă, rămân în continuare venituri din muncă.

În contextul în care dispozițiile art. 53 alin. (1) din Codul Muncii stabilesc nivelul acestei indemnizații până la o limită ce nu poate fi mai mică decât 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, în măsura în care, în concret, cuantumul indemnizației depășește nivelul salariului minim pe economie, norma preconizată prin propunerea legislativă este susceptibilă să determine aplicarea unui tratament juridic diferențiat unor persoane aflate în aceeași situație, fără o justificare obiectivă și în mod contrar principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituția României, republicată.

În acest sens, amintim că, referitor la egalitatea în drepturi, de exemplu, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994 s-a stabilit că : „*Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice*”.

De asemenea, arătăm că, orice măsuri legislative propuse, chiar și cele determinate de împrejurări excepționale, cum este cazul pandemiei SARS-CoV-2, trebuie să asigure un judicios echilibru între interesele social-economice și juridice ocrotite, de natură să satisfacă interesele ambelor părți din executarea silită, fără a prejudicia drepturile creditorului și să aibă, prin excelență, caracter temporar, aspect care ar justifica pe deplin integrarea acestora în corpusul de norme care alcătuiesc legislația specială adoptată în contextul actual.

În final, precizăm că, pentru asigurarea previzibilității normei de procedură civilă, NCPC cuprinde soluții normative cu caracter de noutate în ceea ce privește aplicarea legii de procedură, înlocuind vechiul principiu al aplicării imediate a noii norme de procedură cu acela potrivit căruia dispozițiile noii legi de procedură civilă sunt aplicabile numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea în vigoare a acesteia.

Astfel, art. 24 și art. 25 alin. (1) NCPC instituie reglementări privitoare la legea de procedură civilă aplicabilă proceselor noi și, respectiv, proceselor în curs: dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare; procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi. Semnalăm faptul că reglementarea propusă nu cuprinde și dispoziții privitoare la aplicarea sa în timp, cu consecința aplicării regulilor generale amintite.

În lumina considerentelor mai sus expuse, în opinia noastră se impune reanalizarea principială a necesității și oportunității promovării unei norme particulare - ce ar trebui să facă obiectul unei reglementări speciale, iar nu al celei de drept comun în materie procesual civilă (NCPC) care, de *lege lata*, oricum, ca măsura de protecție socială, are deja în vedere situația economică a debitorului atunci când stabilește limitele urmăririi veniturilor bănești - privitoare la insesizabilitatea indemnizației acordate debitorului în privința

căruia a fost dispusă măsura șomajului tehnic pentru alte creanțe decât cele care au ca obiect obligații de întreținere precum și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau vătămări corporale. Astfel, în condițiile în care, pentru combaterea efectelor pandemiei SARS-CoV-2, în legislația specială a fost deja reglementată, pe calea legiferării delegate - cu caracter temporar.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ludovic ORBAN

PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI